

عنوان مقاله:

بررسی روایت شیر و نخچیران از منظر گرماس

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

راضیه فولادی سپهر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

زهرا سعادت‌نی - مربی، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رباط کریم، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روایت شناسی شیوه‌های است که با آن می‌توان مناسبات درونی اجزای سازنده‌ی یکر روایت را مورد بررسی قرار داد. برخی داستان‌های کهن قابلیت بررسی با شیوه‌های روایت شناسی جدید را دارند. حکایت شیر و نخچیران از جمله حکایت‌های کهنی است که دستمایه بیان برخی مطالب اخلاقی و عرفانی از سوی مولانا قرار گرفته است. این روایت را می‌توان با الگوی روایت شناسی گرماس مورد بررسی قرار داد. الگوی گرماس باتاکید بر نقش تقابلی کنشگرها در پدید آمدن هسته داستان، به طرح دو مسیله‌ی مهمتقابل‌های دوگانه و زنجیره‌های روایی می‌پردازد. او تقابل‌های دوگانه را به صورت سهجفت دوتایی (فاعل، هدف/ فرستنده، گیرنده/ یاریگر، رقیب) مطرح می‌کند و زنجیره‌های روایی را در سه بخش اجرایی، پیمانی و انفضالی قابل دسته‌بندی می‌داند. پژوهش حاضر به بررسی روایت شیر و نخچیران در مثنوی معنوی از منظر الگوی گرماس می‌پردازد. در این روایت تقابل‌های دوگانه و زنجیره‌های روایی مورد نظر گرماس قابل‌بازایی است.

کلمات کلیدی:

مولانا، گرماس، شیر و نخچیران، روایت شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639637>

